

KAREL POKORNÝ

*** 18.1.1891 v Pavlicích**
† 14.2.1962 v Praze

Patří mezi hlavní představitele realistického umění v českém sochařství. Jeho rodištěm byly Pavlice u Znojma. To pravděpodobně způsobilo, že Karlovy první kroky vedly do Vídně, kde se vyučil zámečnictví.

K uměleckému povolání se dostal přes pražskou UMPRUM (prof. Drahoňovský) a Akademii výtvarných umění (AVU), kde byl žákem J. V. Myslbeka. Po absolvování školy v r. 1917 byl ještě 5 let pomocníkem v Myslbekově ateliéru. Dokončovali spolu např. sousoší sv. Václava určené pro Václavské náměstí v Praze.

Již od r. 1918 vystavuje svá díla doma i v zahraničí (Bern, Záhřeb, Paříž, Benátky a další). Od r. 1920 byl členem Spolku výtvarných umění Mánes, s nímž pravidelně vystavoval. Pracoval jako pedagog na Českém vysokém učení technickém, kde učil modelování (1936-1939). Od r. 1945 působil jako profesor AVU, kde založil svou speciální sochařskou školu. Z ní vyšlo 79 absolventů, někteří z nich se poté věnovali např. restaurátorství uměleckých děl. V letech 1948-1950 pracoval jako rektor AVU v Praze, zastával též funkci předsedy Svazu československých výtvarných umělců.

V jeho díle se objevovaly převážně sociální motivy. Vytvořil také řadu podobizen. Po II. světové válce se věnoval nejvíce monumentální tvorbě (sousoší Sbratření, pomníky Boženy Němcové a Aloise Jiráska...). S jeho jménem je také spojena výzdoba svatovítské katedrály a Národního památníku na vrchu Žižkově.

Při příležitosti 70. narozenin mu bylo propůjčeno jedno z nejvyšších vyznamenání, a to Řád republiky. Brzy na to - 14. února 1962 - však v Praze umírá.

Portrét Karla Pokorného v Pavlicích

V roce 1986 nechal tehdejší MNV vymodelovat bustu Karla Pokorného i s podstavcem a umístil ji před budovu dnešního obecního úřadu. V roce 2012 byla busta ukradena. Proto v roce 2019 rozhodlo zastupitelstvo o pořízení sochy nové. Karel Pokorný je zde na rozdíl od původní busty zobrazen mladší, a celkově je hmota portréту pojatá subtilněji s důrazem na zachování návaznosti na původní provedení soklu. Odlitek je zhotoven z polymeru obohaceného o bronzový prach.

Autorkou portrétu je sochařka MgA. Jana Schlosserová.

